

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Vita Jo. Reuchlini Phorcensis, Primi in Germania Hebraicarum Graecarumque, & aliarum bonarum literarum Instauratoris

Majus, Johann Heinrich

Francofurti & Spirae, 1687

VD17 VD17 39:121821K

Viris Plurimum Reverendis, Amplissimis Excellentissimisque [...]

[urn:nbn:de:bsz:31-271802](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-271802)

DEDICATIO.

VIRI

*Plurimum Reverendi, Amplis-
mi Excellentissimique,*

Domini & Patroni C
ptimi.

Diu multumque cogitan
ti mihi, quo pacto pro
tot tantisque olim in
me immerentem collatis bene
ficiis, gratum memoremque an
mu

DEDICATIO. □

✿✿✿
aplis
O
gitan
o pro
m in
bene
e ani
mut
 mum vobis declararem, tandem
 occurrit hoc de vita *Johannis*
Reuchlini opusculum, horis suc-
 cisivis à me conscriptum : quod
 etsi exiguum sit ac vile, testan-
 dæ tamen meæ in Vos pietati
 observantiæque, quam debeo,
 non omnino inconveniens pu-
 tavi. Tu enim, Excellentissi-
 me EDZARDE, pro summo
 tuo indefessoque in propagandis
 sanctioribus literis studio, mihi,
 te primum Hamburgi compel-
 lanti, unius *Reuchlini*, utpote
 Civis mei, exemplum proposui-
 sti, eoque me ita excitasti atque
 inflammasti, ut nil magis nilque
 impensius ab eo tempore exo-
 praverim, quam ut Capnionis
 insiste-

DEDICATIO.

insisterem vestigiis, & ceu graviter
 ter tum monebas, Hebraicas literas
 teras in patria mea, ubi renatus pot
 primum, ac post multorum seculorum del
 lorum pertinaces tenebras restitui
 tutæ essent luci, pro viribus pro exp
 pagarem atque illustrarem. Nevan
 que auctor solum, sed dux prim
 tiam ad ingrediendam illius studei
 dii rationem mihi exitisti, quæ
 velut in ignota sylva antea obere
 raveram, ignarus, quam insisterem
 rem viam. Tum & præter gram
 mnem spem ac cogitationem quæ
 meam, me in tuas recepisti & dedi
 dignumque adeo judicasti, quæ offi
 filiorum tuorum, tunc optimam
 spei Adolescentum, nunc pateo pu
 næ eruditionis æmulorum Juvecon

DEDICATIO.

gravium studiis moderandis præfi-
 cas laceres. Atque ita accidit, ut,
 enat postquam Te & Præceptorem fi-
 secu delissimum, & hospitem beni-
 gnissimum ultra biennium essem
 expertus, tantum, divina adju-
 vante gratiâ, apud Te profece-
 xim, ut, Te auctore, in aliquot
 s studeinceps Germaniæ Academiis
 , quilibet, quas Oriens colit, doce-
 bere aggrederer. Cum itaque post
 isiste Deum Tibi unice acceptum fe-
 ter oram, certe debeam ferre, quic-
 oner quid in hoc studiorum genere &
 ædedidici & docui, grati discipuli
 queno officium præstiturus, celeberr-
 timam Nomen Tuum huic meo
 ateropusculo præscribere, idque sub
 Juve conspectu tuo in publicum pro-
 nunc
 ferre

DEDICATIO.

ferre constitui. Neque etiam *Reuchlinus* sine patrocinio illius
 producendus videbatur, qui eum
 non modò refert exactè & expri-
 mit, sed in multis quoque vin-
 cit ac superat. Nam ut illum
 nulla auri argentive fames,
 nullaque vanæ gloriæ cupido ad
 perdiscendas propagandasque
 sanctissimas linguas induxit: ita
 Tu similiter à quæstu lucroque
 prorsus alienus, id duntaxat quæ-
 ris, quemadmodum pio hone-
 stoque labore ac studio aliis eas
 tradas linguas, sine quibus ne-
 mo divinorum Oraculorum vim
 rectè satis intelliget atque perci-
 piet. Imò, ut cœlestis veritatis
 fontes limpidi atque incorrupti
 fluant,

DEDICATIO.

fluant, Tu velut alter *Esdra*, li-
 brum legis producis, recitas, ex-
 plicas, omnibusque commendas,
 qui genuinum illius sensum ex-
 inde haurire, nec turbidos sæpè
 rivulos sectari cupiunt. Quid?
 quod in eo quoque *Esdra* no-
 men tueris ac re ipsa imples, dum
 omnes quotquot se in discipli-
 nam tuam tradunt, omnibus mo-
 dis & juvas & ornas, ædesque
 tuas nemini occludis, quin po-
 tius illas unicuique, velut
 commune quoddam totius Eu-
 ropæ Museum, ultrò aperis, ex
 eoque plurimos subinde disci-
 pulos à Te dimittis, qui præstan-
 tissimarum linguarum cognitio-
 ne probè exculti, in præcipuis
 Euro-

DEDICATIO.

Europæ Academijs Scholisque quibus
 illustribus easdem. magno cum delictis
 applausu, nec minori juvenum ex
 commodis, publicè docent. me
 Quos inter & Tu, ANCKELBERGII
 MANNE Clarissime, emines
 hodiè atque excellis, & reliquis li
 tuis commilitonibus vel ideò fe
 liciores, quod ex sacro venerabili
 lique communis nostri Docto
 ris ore etiamnum pendeas, eum
 que de arduis gravibusque rebus in
 quotidie coram consulere queas. ple
 De qua felicitate uti jure merita
 toque Tibi gratulor, ac quodam D
 lætitiæ sensu afficior; ita pro sum
 mo meo in Te amore facere non rei
 potui, quin Tuum Nomen *Ed-
 zardiano* adjungam, fidemque, pra
 quam

DEDICATIO.

que quam utrique Vestrûm dudum
 cum debeo , nunc tandem una vice
 tu. exsolvam, cum ut perpetuum
 ent. meæ erga Vos pietatis pignus ha-
 EL. beatis, tùm ut intelligatis, Vos à
 ines me & observari plurimum & co-
 quis li. Accipite ergò, *Patroni Opti-*
 ò fe. *mi*, exiguum isthunc libellum ,
 abi. inclytis Nominibus vestris sa-
 cto. crum dicatumque, atque illius
 um. auctorem solito Vestro favore de-
 ebus incept quoque benevolè com-
 eas. plectimini. Ego interim, quan-
 meri. ta animi religione possum ,
 dam DEUM immortalem supplex
 ùm. venerabor , ut vos in Ecclesiæ
 non rei que literariæ salutem quam
 Ed. diutissime salvos incolumesque
 que, præstet, & quicquid in votis
 quam opta-